

LA NOTE (9 de juny de 1982)

La "Història del soldat" ha estat objecte de moltes interpretacions i arranjaments.

Aquest cop el director Jérôme Savary ha trobat com a pretext el fet d'un espectacle molt heterogeni on es barregen, en un remolí d'idees a vegades una mica exagerat, el circ, el cabaret, la pantomima, la dansa i a vegades també alguns aspectes del "Teatre Negre".

L'UNITA (10 de juny de 1982)

"... una realització d'una gran professionalitat, però que deu molt més a l'estil inimitable del MAGIC CIRCUS que a l'obra de Stravinsky i Ramuz... Savary ha respectat d'una manera escrupolosa el text, però ha inventat un entorn que li permet explicar la història d'un mode aparentment "naïf" i popular, amb una incansable capacitat inventiva, amb un abundor permanent de troballes..."

IL CORRIERE DELLA SERA (10 de juny de 1982)

"... Quin seria el comportament de Savary en el temple de la lírica i del ballet clàssic?"

Era possible acollir en els velluts i l'or de la Scala un provocador que mai no ha respectat res?

Els dubtes han volat ràpidament davant la qualitat de l'espectacle Savary, demés d'un intel·ligent director, és també a la seva manera un poeta; i la seva "Història" és una meravella de creativitat i tendresa..."

 MERCÈ 82
Ajuntament de Barcelona

amb la col·laboració de

 Diputació de Barcelona Institut Francès de Barcelona

51800

MagicCircus al Liceu

LA HISTÒRIA DEL SOLDAT

de Ramuz i Stravinsky

UNA COPRODUCCIÓ
DE LA SCALA DE MILÀ

dia 25: 10h. nit
dia 26: 6h. tarda i 10h. nit
dia 27: 10h. nit

PRESENTACIÓ

El 6 de juny d'enguany s'estrenava al teatre Scala de Milà "Història del Soldat" de Charles Ferdinand Ramuz i Igor Stravinsky en un muntatge de Jérôme Savary —el famós director del Magic Circus— co-produït per l'empresa del prestigiós coliseu milanès. Unes setmanes abans, els Serveis de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona vàrem establir contacte amb els màxims responsables del Magic Circus a fi de veure la possibilitat de presentar el nou espectacle a la nostra ciutat i precisament a l'escenari que és l'homòleg de la Scala de Milà: el Gran Teatre del Liceu. Les negociacions i converses havien d'arribar a un desenllaç venturós, molt més després de l'èxit esclatant que aquesta "Història del Soldat" va assolir a Milà i, posteriorment a Carcassona, Beziers i Avinyó. Jérôme Savary i el seu Magic Circus ocupen avui el nucli central i actiu del Nouveau Théâtre Populaire de la Méditerranée, radicat a Beziers però amb la vocació de projectar-se a una àmplia àrea mediterrània, dins la qual Barcelona reclama el paper que li correspon com a centre receptor, productor i difusor de tota mena d'iniciatives culturals. En el terreny de la música, en la programació dels darrers cicles del Grec, en el capítol de les exposicions, etc, la interrelació de Barcelona amb centres culturals de països més pròxims, França i Itàlia així com de la resta de l'Estat, comença a esdevenir prou visible.

La presència del Magic Circus al Liceu en el marc de les Festes de la Mercè és un fet que cal veure sota aquesta òptica.

Pel que fa a la companyia creiem que no calen gaires presentacions. Jérôme Savary només podia oferir una "Història del Soldat" allunyada de qualsevol convencionalisme i on la imaginació i la sorpresa no donessin treva a l'atenció de l'espectador. La poesia i la tendresa planen pel damunt de la provocació i la "irreverència" amb les que el Magic busca de tractar sempre tots els temes del seu repertori encara que, com en aquest cas, tinguin una il·lustre paternitat.

Només ens resta agrair la col·laboració que per aquesta empresa hem trobat a la Diputació de Barcelona i l'ajut inestimable que ens ha proporcionat l'Institut Francès de la nostra ciutat, entitat amb la que sempre hem trobat una ampla coincidència d'interessos culturals que ens plau remarcar.

Ajuntament de Barcelona
Serveis de Cultura

REPARTIMENT

DIRECCIÓ:	Jérôme SAVARY
EL DIABLE:	Mario GONZALES
EL LECTOR:	Alain SALOMON
LA PRINCESA:	Isabelle LAMOULINE
EL SOLDAT:	Michel LEBRET
AMB:	Charlotte FOISSEY Olivier COMTE Michel Marc Malfettes Claudia Brodbeck Christophe RATANDRA Florence THOMAS Marie-Laure DEROIS Mireille IVARS Serge CROUZET Pierre RICHARDS Gwenaël LEBRET
DIRECTOR:	Jean-Pierre NEEL
VIOLÓ:	François DRENO
CLARINET:	Suzan CROSS
BAIX:	VALDECK
CORNETA:	Hubert VALLAT
TROMBÓ:	Michel DEROIN
CONTRABAIX:	Kent CARTER
PERCUSSIÓ:	Pascal JORAND
REGIDOR:	Lucien PETITBROUHAUD
MAQUINISTA:	Michel SARRAMEJANE
UTILLER:	Catherine SAPIN
ELECTRIC:	David DUPRAT
MAQUINISTA:	Désiré MIERITZ
IL·LUMINADOR:	Oliver FONTAINE
SASTRES:	Corrine MIQUAIX Mauricette RENDA
ADMINISTRADOR:	Jean PEIFFER
AJUDANT:	Isabelle GOMEZ

UN REGNE PER UN VIOLÍ

Text escrit arran de l'estrena de "Història del Soldat" al Teatre Scala de Milà (juny 1982).

El 1918 Charles-Ferdinand Ramuz té quaranta anys; Igor Stravinsky, 36.

Tornen a ser a Suïssa. El primer d'ells està en el seu país. El segon és rus, és exiliat. De què parlen? Evidentment de la guerra. Ningú no se la pot treure del cap. Però els pensaments que els passen pel cap són diferents als dels altres. D'ells surt "HISTÒRIA DEL SOLDAT" amb un blau horitzó per text. Amb un pamflet dolç-amarg per música.

"El meu regne per un cavall", repeteix Macbeth des de fa segles. Pel que fa al soldat de la història, ell diria: "El meu violí per un regne". Ja que el "poilu" (1) té molts fums. En tornar del front, és converteix en el cap de la disbauxa del seu poble com si fos el mateix Diable, amb els seus pactes enganyosos, els seus mercats d'enginyers i de miratges per a les modistes.

¿Però com un director d'avui pot fer funcionar, fer anar aquesta obra una mica guerra, passada de moda, antiquada, però amb una música irresistiblement jove?

Jérôme Savary ha trobat unes solucions, senzilles, eficaces i elegants, dignes del famós "ou de Cristòfor Colom". Primerament ha tret els músics del fossat de l'orquestra, els ha posat en escena i vestit de "piou-piou" (2) de 1914, els ha integrat al joc escènic. El gran japonès Michi Inové juga amb manifest plaer —un plaer que l'indueix a provocar, a extirpar tot l'humor contingut en el meravellós "septuor" de Stravinsky—. La segona idea lluminosa de Jérôme Savary: transportar, transfigurar aquesta "Història del Soldat" en un espectacle de les forces armades... l'armada provoca un espectacle on ella és protagonista: això és per al soldat el mitjà millor per a exorcitzar la seva por, la por per les guerres, les pors per la pau... pors sobre les que especula un Diable que no recula davant res, ni la Creu, ni les cabeces d'allis, ni per la Falç acoplada en un Martell... un diable que solament sucumbeix a la màgia d'un violí.

La Màgia del "Magic"... Res no se li resisteix... Envaeix l'escena de la Scala, investeix aquesta venerable institució. Galvanitza els seus nous directors, hereus d'aquells que llençaven "CALLAS". Ara, com aleshores, el MAGIC CIRCUS, fidel a ell mateix, obre el seu Llibre de les Esplendors. Irrisoris, davant d'uns suports tranquil·litzants, en el cas que en tingués necessitat; i d'una burgesia "scalana-milanesa", que s'ha quedat de pedra. De totes les imatges que ens ofereix Jérôme Savary em quedo amb una agafada a l'atzar (?): en plena guerra, una dona prenyada, amb el ventre gros, sobirà, absolutament innocent, travessa —nua sota una túnica blanca donant la mà a uns infants nascuts— el Teatre, el de les operacions, el del joc, el de la nostra vida.

Jean-Marc Stricker

(1) "poilu": soldat francès de la guerra de 1914

(2) "piou-piou": vestits dels soldats de 1914